

Լ Ա Կ Ս Ե Ա Վ, Ա Գ, Օ Թ Ք

«Հեթևակ Զուտրում»

Մառերը քաց են լուսնով,
Վանին բակին՝ լրու ծառեր.
Հոգիներուն մէջ սղոց՝
Մաղրուղ անձեւ ու մեղմ հոլ:

Բակին՝ նույայ մայրի ծառ,
Շուտին՝ սղան են շարուեր
Աղօրելու լուսնին տակ:

Քառսուն սղան՝ հաւաքուած
Քառսուն տունէ ու տարբեր
Երկիրներէ, կ'ալօրեն
Խրամանչիւրն իր շետով,
Պատանիի ըղձանենով,
Աչքը ծառի ճիւղերուն,
Ըստուներուն կիւտիտուած՝
Նենին պատին, սանդուխին,
Կարծես լուսնէն ցցուզուած . . . :

Երգը՝ սղոց հագաղէն
Կո զայ կեռ-քան կէս-արբուն,
Հովն ալ նըւագ ալեծուփ:

Երուառզէմի ու Միացեալ Նահանգներու
իրենց ազգակիցներուն նման Գանատառ
հայերն ալ լրջութեամբ ու խոհական քոյ
լիրով չընդ տառջ գացին՝ տարիթինչ, և
Մայիս 12ին, Աւանթ Քէթթինզ քաղաքին
մէջ. Գանատառայ թիմին պատգամուուրտ.
Կոն ժաղովին մասնակցող պատգամուուրտ
ները յայտնացին իրենց օրոշումը թիմին,
յաջորդ Առաջնորդ ընտրելով ուրիշ երի-
տասարդ վարդապետ մը: Տրուած քուէ-
ները հոս ալ պաշտօնի կը կաչին երիտա-
սարդ վարդապետ մը: Մատայնութեան նոր
հոսութ մըն է տարիկան որ ծայր կու տայ
Առաջնորդուկան ընտրութիւններու կեր-
պընթացին մէջ, կ'արժէ խորհրդածել այս
երեսոյթին մասին,

Նի՞ եսք, Յունիս 1990

Պատանիներն այս ամէն
Ցոյսն են իրենց ծնողին,
Ցոյսը նաեւ տառապած
Զարդարուուր իմ ազգին . . . :

Ու կը նայիմ, կը լսեմ . . . :

«Հեթևակ զուտրում»
Ամէն զիւեր նույէ արբուն
Որ չը մեռնի յոյսը ազգին,
Որ չը չորեայ հունը անզին
Գրուած, ցանուած մէկի գաւսին
Ու նոգին մէջ այս սղոց,
Երենց պատմու տարիին բոց:

Անոնք նրանց ու սիւն ըլլան
Ոչ թէ միայն իրենց մէկ տան . . .
Հազարներ կան աստանդական
Զրուկուուր ու ցիրուզան,
Ազգին ծառին պէս բնաւեր . . .

«Հեթևակ զուտրում»

Նույէ արբուն

Հոգիներուն

Նորընտիր Առաջնորդը՝ Գերշ. Տ.
Յովեան Մ. Վ.րգ. Տէրտէրեան, հազի 33
տարեկան. Ա. էջմիածնի Միարան, եղած
է հոգիւը Թորոնթուրի ծուխին: Զինքը
չեմ տեսած և չեմ ճանչնար: Ասկայն
հ. Հայուստի վկայութիւններ անոր ունեցած
զարգացման և ծառայելու եռուն խոնդին
մասին, կու տան երաշխաւորութիւնը իր
անձին չուրջ կատարուած ընտրութեան
արժուաւորութեան վկրաբերմամբ: Մեզի
կը միայ ազօթել ու մազթել որ նորընտիր
Առաջնորդը ունենայ կորովն ու իմաս-
տութիւնը չընդ տառջ երթալու՝ տարի-
ներուշ, որւնք պիտի նպաստին իր ոշ-
խտառնքներուն թիմական կեանքէն ներ:

ԳՐԻԳՈՐ / ԱԿԱՆԵԱՆ

Այս պարմանի.
Ազօքն անոնց
Ըստ ցնցուղ
Աւետուն վրայ
Անոնց պարման,
Լուսացնցուղ
Խաղաղութեան
Հունչին նըման
Այս գիշերուան:
Թող գորանան,
Ազենչուին,
Հաւատարիմ
Հաւատին մէջ
Այն պապերուն,
Որոնց աշխին
Լոյն՝ մագաղաք
Դարձաւ հազար,
Առոնց արիւնն
Եղաւ մելան

Դաւակին վրայ
Ակոսներուն
Մեր պատմոթեան
Ասուածային
Ո.նցինց զիրով
Արձանացած:

«Հրեսակ զուարքուն»
Տեսիլն արքուն
Եղիր բառուն
Տղաներուն,
Շարանին որոնց
Թող չը դադրի
Նըրիրումի
Խօրանին վրայ,
Որպէս ոսկի
Օղակ, ըլքայ,
Ու ճառագայք
Ցաւերժութեան:

Ա Բ Ն Ն Զ Ե Ն

Տղան ամէն կը ննջեն.
Կրաքանչիւր մահինէն
Կ'անցնիմ ես լուռ խօսելէն
Մեծած եղրօր, հօր նըման,
Ես արեղայ՝ գեռ իրան ...:

Կը մօտենամ այս մէկին.
Գեռ չէ իչեր բունն աշխին.
Չեռքը նակտին, կոպերուն,
Կը զգայ թէ լուռ, օրօնն
Կ'երգեմ երգն իր սրազին ...

Անոնք՝ ամբողջ ցերեկին
Կեանուլ լիցուն, յարաւած,
Կծլլւեր են զերք անված
Մակոյկալար, օրուն թին
Չինն է լրիւր հոսանքին:

Տղան է ան ծառերուն,
Փօրորիկին, անձեւին,
Նաեւ տղան՝ սեւեռուն
Ու կը գիտէ ոգետին
«Մօնա Լիզա»ն իր յայտնն ...:

Այս մէկն արդէն քըլնիւր,
Ինչպէս ամբողջ ցերեկին
Մարդին շարժուն, միտ արքուն.
Միւսը՝ ըզգոյս ու խոհան,
Կամ՝ բունին մէջ երգ զեզուն:

Մեծած եղրօր, հօր նըման,
Ես արեղայ՝ դեռ խան,
Այսպէս ամէն իրիկուն
Իմ տղաներն կը դնեմ բուն
Ալորք - օրօր իմ ըրբերուն: